

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2093/2019
19.07.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 720/18 од 26.10.2018. године, у седници од 19.07.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1. 720/18 од 26.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1. 3023/17 од 20.11.2017. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу исплати на име накнаде за ноћни рад, прековремени рад и рад у време државних и верских празника за период од 01.08.2008. године до 31.08.2011. године појединачне месечне износе наведене изреком са законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом другим изреке тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 146.568,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1. 720/18 од 26.10.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, заступник тужене је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и потребе уједначавања судске праксе.

Решењем Апелационог суда у Београду Р4. 16/2019 од 24.04.2019. године одлучено је да је недопуштена ревизија тужене изјављена против другостепене пресуде.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку-ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП

(„Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Тужбом од 29.04.2011. године тужилац је тражио исплату по основу радног односа, укупно 370.000,00 динара.

С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“, број 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима предмет спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић